

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 57

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 februarie 1998

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 48 din 7 martie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2, art. 13 și ale art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	2-3	Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	9
Decizia nr. 471 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 și ale art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	3-4	Decizia nr. 461 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	10-11
★			
Decizia nr. 456 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	5	Decizia nr. 462 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 457 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	6	Decizia nr. 464 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 30/1978 privind Codul vamal al României	12-13
Decizia nr. 458 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	7	Decizia nr. 466 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ și ale art. 330 ² din Codul de procedură civilă	13-14
Decizia nr. 459 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	8	Decizia nr. 467 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă	14-15
		Decizia nr. 469 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	15-16
		Decizia nr. 470 din 18 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 48
din 7 martie 1997*)**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2, art. 13 și ale art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 decembrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 9.353/1996, Judecătoria Sectorului 6 — Municipiul București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2, art. 13 și ale art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, invocată de Zega Nicușor Aristide.

Prin excepție se susține, în esență, că prevederile art. 2 alin. 2, art. 13 și ale art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 contravin art. 41 alin. (2) și (5), raportate la art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție, coroborate cu Legea nr. 30 din 18 mai 1994 și Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnat la Paris la 20 martie 1952, deoarece sumele de bani oferite cu titlu de despăgubiri, calculate potrivit criteriilor din art. 13 al aceleiași legi, nu reprezintă echivalentul valorii bunului de care a fost deposedat.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, care însă nu au dat curs cererii.

Exprimându-și opinia în legătură cu excepția, instanța apreciază că dispozițiile art. 2 alin. 2, art. 13 și ale art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 contravin prevederilor art. 41 alin. (3) din Constituție, deoarece sumele de bani oferite foștilor proprietari ai construcțiilor, prin luarea în considerare a criteriilor impuse de art. 13 din lege, nu reprezintă un echivalent al pierderii materiale suferite de aceștia.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul raportor, dispozițiile legale atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 și următoarele din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Autorul excepției consideră că valoarea despăgubirilor, calculată potrivit prevederilor legale criticate sub aspectul constituționalității, nu reprezintă o despăgubire reală, „...ci cel mult o sumă de bani care nici nu va putea în viitor să reprezinte reparația (măsura reparatorie) pe care o impune legea în art. 1, când fixează și scopul Legii nr. 112/1995”. Mai susține că în acest fel se încalcă și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale, semnat la Paris la 20 martie 1952, la care România a aderat prin Legea nr. 30/1994, care prevede că „orice persoană are dreptul la respectarea bunurilor sale”, arătând în final că modul de calcul al despăgubirilor reglementat prin art. 13 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 nu este de natură să acopere integral paguba suferită, acesta raportându-se la un criteriu — veniturile salariale medii pe economie ale unei persoane, calculate la data stabilirii despăgubirilor — ce nu asigură o dezdăunare îndestulătoare.

Referitor la limitarea întinderii reparației în cazul prevăzut de art. 13 din Legea nr. 112/1995, se constată că, prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, Curtea Constituțională a statuat că această limitare are în vedere, în cazul legii criticate, posibilitățile economice și financiare existente în raport cu alte necesități și priorități economice și sociale, în a căror evaluare și satisfacere legiutorul este suveran. Cu privire la modul de stabilire a despăgubirilor și a întinderii acestora, s-a constatat că legea, în art. 13 alin. 2, consacră soluții rezonabile. De asemenea, s-a reținut că, în legătură cu reparația în ipoteza privării de proprietate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, pe de o parte, că dreptul la indemnizare trebuie să aibă un quantum rezonabil, iar pe de altă parte că metoda de evaluare a bunurilor trebuie să fie, la rândul ei, în mod manifest rezonabilă. În raport cu această practică, Curtea Constituțională a considerat că reglementarea cuprinsă în Legea nr. 112/1995, cu privire la quantumul despăgubirilor ce vor fi acordate foștilor proprietari, dă expresie exigențelor reglementărilor internaționale avute în vedere de art. 20 din Constituție.

Ținând seama că, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii și că nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea soluției, excepția privind art. 13 din Legea nr. 112/1995 nu poate fi primită.

Cu privire la neconstituționalitatea art. 2 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, se constată că o corectă interpretare a textului nu poate fi decât aceea desprinsă din examinarea integrală a art. 2. Acesta reglementează modalitatea restituirii în natură a unor imobile către foștii proprietari și consecințele ei, în cazul în care aceștia au fost inițial despăgubiți. Astfel, potrivit art. 2 alin. 1 din lege, persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază de restituirea în natură, prin redobândirea dreptului de proprietate asupra apartamentelor în care locuiesc în calitate de chiriași sau a celor care sunt libere, iar pentru celelalte apartamente primesc despăgubiri în condițiile art. 12, iar alin. 2 precizează, în cadrul tezei I, că în cazul apartamentelor trecute în proprietatea statului pentru care s-au primit despăgubiri, dacă sunt ocupate de foștii proprietari sau sunt libere, ele se restituie în natură. Teza a II-a cuprinsă în alin. 2 este consecința firească a redobândirii dreptului de proprietate în condițiile

stipulate de text, și anume, faptul că foștii proprietari care și-au recăpătat dreptul de proprietate asupra imobilelor au obligația să restituie suma primită cu titlu de despăgubire. Această reglementare apare ca absolut echitabilă, nefiind admis ca fostul proprietar să reintre în drepturile sale de proprietate asupra imobilului și să păstreze în același timp și despăgubirea primită la data trecerii acestuia la stat.

În aceste condiții, excepția este vădit nefondată și sub acest aspect.

În legătură cu neconstituționalitatea prevederilor art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, se constată că, în fapt, autorul excepției se referă la cuantumul insuficient al despăgubirii primite la data trecerii apartamentului său în proprietatea statului. Potrivit art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, foștii proprietari ai imobilelor cu destinația de locuințe trecute în proprietatea statului sau a altor persoane juridice, cu plata unor despăgubiri, nu mai beneficiază de măsurile reparatorii prevăzute de lege, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 2 alin. 2. Această prevedere nu exclude însă posibilitatea ca pentru imobilele trecute în proprietatea statului în baza Decretului nr. 223/1974, ca în speță, să

constitue obiectul unei reglementări viitoare, cu atât mai mult cu cât, prin art. 26 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-a prevăzut că repararea daunelor suferite anterior intrării în vigoare a Constituției din 1991 se reglementează prin lege. De altfel, chiar în cuprinsul Legii nr. 112/1995, art. 25 legitimează în mod expres această soluție legislativă, prevăzând că prin legi speciale se vor reglementa situațiile juridice ale altor imobile decât cele care fac obiectul acestei legi, trecute în proprietatea statului înainte de 22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor inițială, inclusiv ale celor demolate pentru cauze de utilitate publică.

Așadar, în fapt, problema despăgubirilor primite de proprietari la data trecerii imobilului în proprietatea statului nu constituie ea însăși o chestiune de constituționalitate a legii actuale (nr. 112/1995), ea reprezentând obiectul unei reglementări legislative ulterioare de domeniul unor legi speciale, Curtea Constituțională nefiind competentă să se pronunțe, în prezent, asupra acestei probleme.

Așa fiind, excepția este vădit nefondată și cu privire la dispozițiile art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995.

Față de cele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2, art. 13 și art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995, invocată de Zega Nicușor Aristide în Dosarul nr. 9.353/1996 al Judecătoriei Sectorului 6 — Municipiul București.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la data de 7 martie 1997.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 471 din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 și art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Zega Nicușor Aristide împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 48 din 7 martie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența recurentului și a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera,

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Sectorului 6 — municipiul București, prin Încheierea din 4 decembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2, art. 13 și ale art. 26 alin. 1 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, ridicată de Zega Nicușor Aristide.

Prin Decizia nr. 48 din 7 martie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată.

Pentru a pronunța această soluție Curtea a reținut, în esență, următoarele:

— cu privire la art. 2 alin. 2, s-a apreciat că o interpretare corectă a textului prevede că pentru a fi considerată

art. 2 și în acest mod reglementarea apare ca absolut echitabilă, nefiind admis ca fostul proprietar să reintre în drepturile sale de proprietate asupra imobilului și să păstreze în același timp și despăgubirea primită la data trecerii acestuia la stat;

— în legătură cu art. 13, s-a apreciat că excepția nu poate fi primită din moment ce Curtea Constituțională s-a pronunțat, în cadrul controlului *a priori*, prin Decizia nr. 73/1995, în sensul că dispozițiile sale sunt constituționale și nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea soluției;

— în legătură cu art. 26 alin. 1, s-a apreciat că în fapt autorul excepției se referă la cuantumul insuficient al despăgubirii primite la data trecerii apartamentului său în proprietatea statului or, această problemă nu constituie ea însăși o chestiune de constituționalitate a Legii nr. 112/1995, ci reprezintă obiectul unei reglementări legislative ulterioare.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Zega Nicușor Aristide, pentru următoarele motive:

a) Curtea nu a ținut seama, astfel cum prevede art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție, de faptul că atunci când există neconcordanță între reglementările internaționale și legile interne au prioritate primele și nu i se asigură, de aceea, un proces rezonabil și echitabil. În dezvoltarea motivului recurentul arată că nu poate, potrivit legii, să beneficieze de restituirea în natură a locuinței, deoarece, obiectiv, nu putea îndeplini condiția de „a locui”, din moment ce avea reședința în străinătate, iar locuința era ocupată de un alt chiriaș;

b) Curtea a violat art. 1 din primul Protocol la Convenția Europeană a drepturilor omului — Paris 1952, potrivit căruia „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale, nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional”. Se apreciază că, din moment ce apartamentul a fost luat în baza Decretului nr. 223/1974, fără a exista o „utilitate publică”, trebuie să i se asigure un proces echitabil și rezonabil;

c) Curtea a soluționat în mod eronat excepția de neconstituționalitate a art. 26 alin. 1, deoarece, la invocarea acesteia, nu s-a avut în vedere cuantumul insuficient al despăgubirii primite la trecerea apartamentului său în proprietatea statului, ci referirea din acest text la art. 2 alin. 2.

Din cererea de recurs rezultă că recurentul a atacat Decizia nr. 48/1997 numai cu privire la art. 2 alin. 2 și art. 26 alin. 1, apreciind că în temeiul art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 nu mai poate pune în discuție dispozițiile art. 13 alin. 2 și 3 din Legea nr. 112/1995, din moment ce Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra lor prin Decizia nr. 73/1995.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Zega Nicușor Aristide împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 48/1997, din 7 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 2 alin. 2 și art. 26 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul vizează de fapt numai constituționalitatea art. 2 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, invocându-se faptul că prin decizia de fond nu s-a dat prioritate reglementărilor internaționale, care, în opinia recurentului, ar fi condus la abrogarea textului atacat.

Este adevărat că dispozițiile art. 20 din Constituție dau prioritate reglementărilor internaționale la care România este parte, în cazul în care legile interne nu concordă cu acestea, dar aceste dispoziții, ca și orice alte prevederi legale, nu pot avea caracter retroactiv și deci nu pot servi pentru aprecierea dispozițiilor Decretului nr. 223/1974 și nici pentru dezlegarea problemelor legate de raporturile juridice născute și stinse într-un regim constituțional în care acest principiu nu era recunoscut.

Legiuitorul, prin mai multe acte normative, recunoscând că în trecut s-au săvârșit abuzuri, a prevăzut că repararea lor se va face prin lege. Legea nr. 112/1995 constituie unul dintre mijloacele de reparare, iar art. 25 din aceeași lege stabilește că prin legi speciale se vor reglementa situațiile juridice ale altor imobile trecute în proprietatea statului înainte de 22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor inițială, inclusiv ale celor demolate pentru cauze de utilitate publică.

Asupra modului în care însă legiuitorul stabilește să se facă repararea — restituire în natură, integrală sau parțială, ori despăgubiri — Curtea Constituțională nu se poate pronunța decât în măsura în care dispozițiile pe care le stabilește ar contraveni textelor sau principiilor constituționale, deci inclusiv reglementărilor internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului.

Or, așa cum s-a reținut și prin Decizia Curții Constituționale nr. 73/1995, stabilirea modului de reparație instituit prin Legea nr. 112/1995, ținând seama de posibilitățile economice și financiare existente, în raport cu alte necesități și priorități economice și sociale, în a căror evaluare și satisfacere legiuitorul este suveran, nu poate fi apreciată ca neconstituțională.

Recurentul este nemulțumit, în realitate, că nu poate beneficia de reparația în natură, ci numai de despăgubiri, astfel că recursul său reia argumentele de la judecata în fond și mai puțin se referă la decizia pronunțată. Astfel cum s-a arătat însă, Curtea nu este îndreptățită să cenzureze modul în care legiuitorul a stabilit modalitatea de reparare a abuzului, din moment ce nu contravine Constituției, și, pe cale de consecință, recursul urmează să fie respins..

Magistrat-asistent
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 456****din 13 noiembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Iliescu Sorina Tatiana, Iliescu Teodora și Iliescu Denisa Antoaneta în Dosarul nr. 3.755/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 martie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Iliescu Sorina Tatiana, Iliescu Teodora și Iliescu Denisa Antoaneta.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile, a căror excepție de neconstituționalitate a fost invocată, contravin prevederilor art. 16 și art. 128 din Constituție, precum și principiului „egalității armelor”, consacrat în Declarația Universală a Drepturilor Omului, act la care și România a aderat.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția privitoare la art. 330, art. 330¹, art. 330³ și la art. 330⁴ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Iliescu Sorina Tatiana, Iliescu Teodora și Iliescu Denisa Antoaneta în Dosarul nr. 3.755/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, cu care a fost sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând că prevederile art. 330, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale și, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, urmează ca excepția să fie respinsă.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au fost modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Magistrat-asistent,

Marta Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 457****din 13 noiembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Stambuliu Dumitru în Dosarul nr. 1.526/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 29 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Stambuliu Dumitru.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile, a căror neconstituționalitate a fost invocată, contravin prevederilor art. 1 alin. (3), art. 16 și art. 41 din Constituție, întrucât „conferă procurorului general, la sesizarea numai a chiriașilor, dreptul de a obține desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, subminând statul de drept, stabilitatea raporturilor juridice, autoritatea lucrului judecat, dreptul de proprietate și egalitatea cetățenilor în fața legii”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat

puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, fiind legal sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale și, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, urmează ca excepția să fie respinsă.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au fost modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Stambuliu Dumitru în Dosarul nr. 1.526/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Marius

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 458

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Rădulescu Emil în Dosarul nr. 1.056/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 21 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Rădulescu Emil.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 21 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Rădulescu Emil în Dosarul nr. 1.056/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 459

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stăngu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Claudia Miu — magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹—330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Burzo Maria, Burzo Emil și Burzo Ioan în Dosarul nr. 282/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a intimatului-reclamant Burzo Ioan și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997, iar apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹—330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Burzo Maria, Burzo Emil și Burzo Ioan.

Examinând concluziile scrise, depuse în cauză pentru motivarea excepției, se constată că aceasta vizează numai dispozițiile legale cuprinse în art. 330 pct. 1 și în art. 330¹—330⁴ din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 21 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica juridică a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Burzo Maria, Burzo Emil și Burzo Ioan în Dosarul nr. 282/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitiv.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
 prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
 Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 460

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stăngu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Claudia Miu — magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹—330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte admitând excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ca fiind nefondata, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerei definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Buda Aurelia.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse la dosar, rezultă că excepția a fost ridicată numai cu privire la dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate, „stabilind în favoarea procurorului general dreptul de a declara oricând recurs în anulare ori de a suspenda pe termen limitat executarea hotărârilor judecătorești irevocabile”, contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) ale art. 21 și ale art. 130 alin. (1) din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Buda Aurelia în Dosarul nr. 285/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Carmen M.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 461

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹–330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Barcaru Cristina în Dosarul nr. 284/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Barcaru Cristina.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse la dosar, rezultă că excepția a fost ridicată numai cu privire la dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că textul legal atacat este neconstituțional, deoarece prevederile sale încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al

concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, admitând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ca fiind nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că acestea au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate este lipsită de obiect.

În speță însă, autoarea excepției nu a pus în discuție legitimitatea constituțională a acestui termen, ceea ce impune ca și excepția vizând neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă să fie respinsă

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Barcaru Cristina în Dosarul nr. 284/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 462

din 13 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Palfi Constanța-Margareta în Dosarul nr. 238/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 octombrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 6 noiembrie 1997 și apoi pentru data de 13 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 20 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Palfi Constanța-Margareta.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse la do- rezultă că excepția a fost ridicată numai cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și principiilor „egalității armelor” și „judecării în termen rezonabil”, consacrate în Convenția euro-

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în redactarea sa inițială, s-au solicitat puncte de vedere fiecărei Camere a Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹ și următoarele din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, admitând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ca fiind nefondată, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care

începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Palfi Constanța-Margareta în Dosarul nr. 238/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 13 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 464 din 18 noiembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 30/1978
privind Codul vamal al României**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 30/1978 privind Codul vamal al României, invocată de inculpatul Mirea Vasile în Dosarul nr. 187/1997, aflat pe rolul Judecătoria Constanța.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnată în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată

Prin Încheierea din 6 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 187/1997, Judecătoria Constanța a înaintat Curții Constituționale, spre soluționare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 30/1978 privind Codul vamal al României.

Excepția a fost ridicată de inculpatul Mirea Vasile, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută în art. 72 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 30/1978.

În motivarea excepției se susține că textul incriminator este contrar prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, deoarece nu apare ca o măsură ce „se impune”, întrucât suma de 3.000 de lei nu corespunde unei juste apărări a ordinii publice și nu întrunește caracterul unui motiv pertinent pentru restrângerea drepturilor persoanei și incriminarea trecerii ilicite peste frontieră a unor bunuri care depășesc neînsemnata sumă de 3.000 de lei. Autorul excepției se referă la Decizia Curții Constituționale nr. 139 din 14 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 21 decembrie 1994, privitoare la proporționalitatea dintre restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și apărarea unor valori sociale.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a comunica punctele lor

În punctul de vedere al Guvernului se arată că dispozițiile art. 72 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 30/1978 sunt constituționale, în speță nefiind vorba despre restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ci despre reglementarea libertății de circulație a mijloacelor de transport și a bunurilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale atacate ca neconstituționale, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Art. 72 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 30/1978 prevedea că: „Următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii bunurilor de la regimul vamal constituie infracțiunea de contrabandă și se sancționează cu închisoare de la 2 la 7 ani:

a) trecerea peste frontieră a bunurilor prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal sau prin folosi-

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 30/1978 privind Codul vamal al României, invocată de inculpatul Mirea Vasile în Dosarul nr. 187/1997 al Judecătoriei Constanța.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 466 din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Preda Natalia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la aceeași dată (când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 18 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Preda Natalia.

Prin Decizia nr. 2 din 9 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Preda Natalia, pentru următoarele motive: excepția a fost soluționată fără citarea părților; s-a dispus conexarea unor dosare care au obiect diferit și părți diferite.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece, asupra constituționalității dispozițiilor art. 330¹ și ale art. 330², Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care sunt obligatorii potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Preda Natalia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 467 din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Sacalis Emilia și Sacalis Dan împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența recurenților, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție, în decizia civilă, prin încheierea din 29 octombrie 1996, a sesizat Curtea

Motivul de recurs privind necitarea părților la judecata în fond este neîntemeiat. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor membrilor completului de judecată, fără citarea părților.

Nici motivul de recurs privind conexarea dosarelor la judecata în fond nu este întemeiat. Potrivit art. 164 din Codul de procedură civilă, pricinile se pot conexe atât la cererea părților, cât și din oficiu, de către instanță, atunci când există o strânsă legătură de obiect și cauză care să justifice judecarea împreună a unor pricini. În speță, obiectul dosarelor conexeate fiind excepția de neconstituționalitate a acelorași dispoziții din Codul de procedură civilă, privind recursul în anulare, evident că între aceste dosare există o strânsă legătură, iar conexarea lor este justificată.

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Sacalis Emilia și Sacalis Dan.

Prin Decizia nr. 2 din 9 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73/1996, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs, în termen legal, Sacalis Emilia și Sacalis Dan, pentru următoarele motive: recursul în anulare promovat în cauză s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă; nemotivarea deciziei de fond prin trimiterea la precedentul judiciar. În continuare, sunt dezvoltate aspecte privind situația de fapt a imobilului în litigiu, preluat de stat în temeiul Decretului nr. 223/1974.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece, asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive ce sunt obligatorii potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind nemotivarea deciziei de fond prin trimiterea la precedente judiciare este neîntemeiat, deoarece, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta statuează numai asupra problemelor de drept, așa încât o prevedere

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Sacalis Emilia și Sacalis Dan împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 469 din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Chițu Silvia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența recurentei, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările depuse, constată următoarele:

legală nu poate fi constituțională într-o cauză și neconstituțională în altă cauză, cât timp legitimitatea sa constituțională se determină prin raportarea acestei prevederi la dispozițiile și principiile constituționale, astfel cum dispune art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Pe cale de consecință, referirea la decizii anterioare, prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, nu înseamnă o nemotivare, ci, dimpotrivă, aplicarea consecventă a dispozițiilor constituționale și legale.

Cât privește aspectele legate de netemeinicia recursului în anulare declarat în cauză și cele privind situația de fapt a imobilului, este de observat că acestea nu fac obiectul jurisdicției constituționale. Potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare, Curtea Constituțională nu statuează decât asupra problemelor de drept, instanțele judecătorești fiind acelea care se pronunță asupra clarificării juridice a situațiilor deduse judecății.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 31 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Chițu Silvia.

Prin Decizia nr. 19 din 30 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs, în termen legal, Chițu Silvia.

În ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, recurenta, reprezentată prin avocat, a arătat că își retrace cererea de recurs și a solicitat restituirea Dosarului nr. 2.500/1996 la Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă.

Ținând seama de prevederile art. 267 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională ia act de cererea de renunțare la calea de atac, care nu este contrară prevederilor art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992, al art. 267 din Codul de procedură civilă, precum și al art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale,

CURTEA
În numele legii
DECIDE:

la act de retragerea recursului declarat de Chițu Silvia împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 30 ianuarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 470

din 18 noiembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Râmniceanu Valeria și Râmniceanu Hugo împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public, în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 18 noiembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992, al art. 267 din Codul de procedură civilă, precum și al art. 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale,

CURTEA
În numele legii
DECIDE:

la act de retragerea recursului declarat de Râmniceanu Valeria și Râmniceanu Hugo împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 18 noiembrie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 131 din 29 octombrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 12 martie 1997.

EDITORIALUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.001 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate: Serviciul Relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.